

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e1464.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel V.

Om Tagens Parter.

§ 47.

Hvo der er ret Sagsøger eller Sagvolder, afgjøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 48.

Ligeledes afgjøres det efter Lovgivningens almindelige Regler, om det ifølge Retsforholdets Beskaffenhed er nødvendigt, at flere Personer må optræde som Procesfæller for at udgjøre ret Sagsøger eller Sagvolder.

§ 49.

Hvor et nødvendigt Procesfællesskab mellem flere Personer finder Sted, ansees, når i et Retsmøde en eller flere af disse udeblive, medens en eller flere af dem give Møde, den eller de, der møde, for at repræsentere de, Udeblivende.

§ 50.

Myndig til som Sagsøger at råde over Retstrætter angående Formueretsforhold er

den, som ifølge den borgerlige Rets Regler vilde kunne på egen Hånd eftergive det i Påstanden indeholdte Retskrav. Myndig til som Sagvolder at råde over Retssager angående Formueretsforhold er den, som ifølge den borgerlige Rets Regler på egen Hånd kunde ved Overenskomst påtage sig det, hvorpå Påstanden går ud. I Sager, som ikke angå Formuerettigheder, er i Almindelighed den, som er ret Sagsøger eller Sagvolder, også rådig over Sagen, forsåvidt han er personlig myndig.

Ved Anvendelsen af foranstående Regler tages der dog kun Hensyn til Retssagens oprindelige Gjenstand, ikke til Rettergangsombokstninger eller Rettergangsbøder.

§ 51.

Hvo der, når en Part ikke er myndig til at råde over Retssagen, skal optræde for eller med ham eller hende, for at Retssagen gyldigen kan udføres, afgjøres efter den borgerlige Rets Regler.

§ 52.

Retten har i Reglen ikke på Embeds Vegne af egen Drift at afkræve Parterne Bevis for, at de ere myndige til at råde over Processen. Afvisning på Grund af Sagsøgerens eller Sagvolderens Mangel på Myndighed til at råde over Retssagen, finder derfor ordentligvis kun Sted efter Påstand.

Parterne ere udelukkede fra at fremkomme med Indsigelser angående manglende Myndighed til at råde over Retssagen, når Forhandlingen af Sagens Realitet er begyndt, jfr. § 176 sammenholdt med § 174.

§ 53.

Er der ifølge den Måde, hvorpå Parterne i Processkrifterne betegnes, eller iøvrigt ifølge de foreliggende Oplysninger Grund til at antage, at Nogen af dem mangler Myndighed til at råde over Retssagen, kan Retten dog på Embedsvegne afvise Sagen enten strax eller når Sagsøgeren ikke fremskaffer de fornødne Oplysninger om hans egen og Modpar-

tens Myndighed til at råde over Sagen, efterat dette af Retten er ham pålagt, jfr. § 175

sidste Stykke.

§ 54.

Enhver kan både som Sagsøger og som Sagvolder gå i Rette for sig selv. Han kan både udføre sin Sag under den mundtlige Forhandling og affatte de fornødne Processkrifter.

§ 55.

Dog kan den, som gjør en ham efter Angivende tiltransporteret Fordring gjældende, afvises af Retten ved en Beslutning, som ikke er Gjenstand for Påanke, når Retten skjønner, at Transporten i Virkeligheden kun er udfærdiget for at sætte ham istand til at udføre Sagen for Cedenten.

§ 56.

Ved Domssagers Udførelse for Landsretterne kan Retten, når de af Parten selv affattede Processkrifter findes uforståelige, tilbagevise disse og tilkjendegive Parten, at han må lade sin Sag udføre for sig af en Sagfører; ligeledes kan en Part, der selv udfører sin Sag, afvises under de mundtlige Forhandlinger og henvises til at lade en Sagfører møde for sig, når det viser sig, at han ikke med den fornødne Klarhed og Rolighed kan fremstille Sagen. Retten træffer i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Sagens Udsættelse. Efterkommene ovenomhandlede af Retten givne Pålæg, som ej ere Gjenstand for Påanke, ikke, ansees Parten som den, der ikke har indgivet de pågjældende Processkrifter, og som den, der udebliver under pågjældende mundtlige Forhandling.